

ZOOTEKNİ EĞİTİMİNE İLİŞKİN DÜŞÜNCELER

Necip CEVHER

E.Ü. Ziraat Fakültesi

III. Sınıf Öğrencisi

Ülkemizde Üniversite bünyesinde yapılan ve zamanla geliştirilen tarımsal yüksek öğretim, bu bünyede meydana gelen yasal değişikliklerle önemli değişimler göstermiştir. Kısa sürede fazla sayıda yeni Ziraat Fakültelerinin açılması, öğrenci sayılarının arttırılması gibi. Diğer bölümlerden daha çok uygulamaya ihtiyacı olan biz zootekni öğrencileri için bu değişimler olumsuz etki yapmıştır. Öğrenci sayısı fazla olduğundan uygulamalar istenilen verimi vermemektedir.

Zooteknist; değişik ekolojik ve ekonomik şartlarda, aynı karakter gösteren bütün ziraat işletmelerinde yapılacak hayvancılık tekniğini bilecek, düzenleyecek ve yürütecek bilgilere sahip teknik elemandır. Zooteknist yetiştiren öğretim kurumlarında Ziraat Fakülteleridir.

Yüzyıllardır insanın olduğu her yerde tarımda vardı. Tarımı insanın gölgesi gibi düşünmek sanırım yanlış olmaz. Artan nüfusun besin ihtiyacını karşılamak açısından hayvansal ürünler çok önemlidir. Dünya'da olduğu gibi ülkemizde de tarım ve hayvancılığın önemi büyüktür. Zira bir tarım ülkesiyiz. Bunu Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk şöyle belirtir: «Memleketimiz bir Ziraat memleketidir. Bu itibarla halkımızın ekseriyatı çiftçidir, çobandır. Binaenaleyh en büyük kuvveti kudreti bu sahada gösterebiliriz ve bu sahada mühim müsabaka meydanlarına atılabiliriz». Buna rağmen Türkiye henüz tarımda dünyadaki yerini almış değildir. Bunun nedenlerinin başında Ziraat mühendislerine ve çiftçilere modern çağa ayak uyduracak eğitimin yeterince sağlanamaması gelir.

Bu gün fakültemizde meslek dışı dersler meslek dersleri kadar ağırlıklıdır. Beden eğitimi, Tarih, Edebiyat gibi ortaokul ve lisede okutup öğretilmesi gereken derslere fakültede

zaman ayrılması kadar mantıksız bir şey olamaz. Zira bu gibi genel kültür dersleri; Orta öğretimde verilir. Bu derslerin önemsiz olduğunu iddia etmiyoruz, verildikleri yerin yanlış olduğunu söylüyoruz. Eğer Türk tarihi orta-okul ve lisede öğretileniyorsa demekki sistem başından yanlış; öte yandan fakülteye gelmiş bir insanın sporun kendisi için önemini bilmesi gerekir. Bunun bir ders olarak verilmesine gerek yoktur. Çağ atıyoruz, her şeyden önce 2000'li yıllara giriyoruz ama hala eğitimimizde ezberleme hakimdir. Öğretimimiz dersane, tahta, tebeşir ve hocanın verdiği notlara dayalıdır. Bu dört unsurdan oluşan öğretiminde ne derece etkili olduğu ortadadır. Bunun için bizim dersanemiz tarla, ahır, ağıl ya da kümesler olmalı. Buralarda gösterilerek bir çok şeyler yaptırılarak öğretilmelidir. Öğretilmek istenen obje sözcüklerle tarif edilmek yerine uygulama alanlarında gösterilerek veya yaptırarak öğretimesi daha çok yararlı olacaktır.

Üniversite bünyemizde uygulama alanlarımız oldukça iyi durumda ama biz bu alanlardan gereğince yararlanamıyoruz. Bölümümüze ait çiftlikler var. Bu işletmeler bizim için birer velinimettir. Ama biz daha çiftliğin yolunu bilmiyoruz, o çiftlikten nasıl yararlanalım. Bu çiftliklerin amacında öğrenci eğitimi ve öğretimi için açılmış ama şu durumda döner sermaye için işletilmektedir. Bizler gitsek ahırlara, kümeslere hayvanların bakımıyla, beslenmeleriyle, temizliğiyle, hastalıklarıyla ilgilensek yani onları anlayabilsek diyorum.

Ziraat çevreyle, ekolojiyle ilgili olduğu için çevre üreticilere, çiftçilere gitsek **onlarla kaynaşsak**, daha iyi olacağı kanısındayım.

Bu gün Ziraat Fakültesi öğrencilerinin önemli sorunlarından biride kitap ve yayın sorunudur. Ziraat yeniliklerle dolu bir meslektir. Her an her yerde yeni teknikler gelişebiliyor. Bunu öğretim üyelerimiz, Ziraat mühendislerimiz belkide kolayca öğrenebilmekte ama biz öğrenciler bunu maalesef yapamıyoruz, çünkü ziraatla ilgili yayınlar çok az, yetersiz ve öğrencilerin mali durumları bunları takip etmeye elvermemektedir.

Türkiye'de 1980 - 81 yıllarının sonlarına doğru dört adet gelişmiş Ziraat fakültesi mevcut iken 1980 - 81 yılından itibaren, Ziraat fakültesi bulunmayan tarımsal bölgelerde bir kaç yıl içinde ve hızla yedi adet yeni Ziraat fakültesi açılmış-

tır. Yeni kurulan bu ziraat fakülteleri genellikle kurulur kurulmaz eğitime geçmiştir. Bu gün yurdun Coğrafi bölgelerine dağılmış 14 adet Ziraat fakültesi kurulmuş bulunmaktadır. Bu fakültelerin çoğunda da zootekni bölümü yer almaktadır.

Belirli bir plana dayanmadan kurulan ziraat fakültelelerinden mezun olan öğrenci sayısında hızlı bir şekilde artmıştır. Hal böyle olunca istihdam da önemli bir sorun haline gelmiştir. Mezun olan ziraat mühendisleri argo deyimle «kaldırım mühendisliği» yapmaya başlamış veya bölümü ile ilgili olmayan kuruluşlarda çalışarak hayatını kazanmaya çalışmışlardır. Buda ziraat mühendislerinin kalitesini düşürmüştür. Diğer yandan fakültelerdeki öğrenci sayıları da artırılmıştır. Bir sınıftaki mevcut öğrenci sayısı bir hayli artış göstermiştir. Buda derslerden elde edilen verimi düşürmüş, sayısı bir hayli az olan uygulamalardan istenilen verim alınmamaktadır. Şöyleki; uygulamada anlatılan konular gösterilerek, yapılarak öğretilmekte fakat öğrenciye yaptırılmaktadır.

Ülkemizin hayvan sayısı bir hayli fazla olmasına rağmen elde edilen hayvansal ürünler (et, süt, yumurta, vb.) azdır. Kalkınma çabası içinde bulunan yurdumuzun doğal ve maddi kaynaklarından gereği gibi faydalanma, her şeyden önce, yaratıcı faktör durumunda olan yetişkin meslek sahibi insan gücünün etken bir şekilde kullanılmasına bağlıdır. Kalifiye insan gücünün meslek ve ihtisasını ilgilendirmeyen alanlarda istihdamı, yapılan işleri aynı zamanda olumsuz yönde etkileyen bir israftır.

Hiç bir şeyin en mükemmeli yoktur. Dört dörtlük bir eğitimde yoktur. Önemli olan o dört dörtlüğe ulaşmaya çalışarak günden güne iyileşmektir. Hep bunun için çalışmalıyız. Biz Zooteknistler düzenli, disiplinli, başarılı bir çalışmaya; hem mesleğimizi, hem çiftçimizi hemde ülkemizi bu alanda başarılı kılabiliriz. Yeterki imkanlar bize verilsin.

Necip CEVHER

Ege Üniversitesi

Ziraat Fakültesi, Zootekni Bölümü